ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2023/662 НА КОМИСИЯТА

от 20 януари 2023 година

за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 по отношение на методиката за изчисляване на задълженията, произтичащи от деривати

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и по-специално член 103, параграф 7 от нея,

като има предвид, че:

(1) По силата на член 5, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията ([2]) задълженията, произтичащи от договори за деривати, са един от компонентите на изчислението на годишните вноски, които институциите трябва да плащат на механизмите за финансиране на преструктурирането. По-специално, изчисляваният на тримесечие среден годишен размер на задълженията, посочени в параграф 1 от същия член, произтичащи от договори за деривати, трябва да се оценява в съответствие с членове 429, 429а и 429б от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([3]).

(2) Преди влизането в сила на Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета ([4]), в членове 429, 429а и 429б от Регламент (ЕС) № 575/2013 беше предвидено задължение институциите да изчисляват стойността на експозицията по своите деривати, като използват метода на пазарната оценка — метода на текущата експозиция (МТЕ) — по силата на позоваване на член 274 от посочения регламент, свързан с изчисляването на експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

(3) С Регламент (ЕС) 2019/876 бе изменен Регламент (ЕС) № 575/2013. По-специално членове 429, 429а и 429б бяха заменени с новите членове 429—429ж. При това изменение наред с другото беше предвидено въвеждането в член 429в от Регламент (ЕС) № 575/2013 на задължението институциите да изчисляват стойността на експозицията по договори за деривати в съответствие с метода на пазарната оценка, известен като стандартизиран подход — кредитен риск от контрагента (СПКРК), който замени метода на текущата експозиция или „МТЕ“, като по отношение на периодите на плащане на предварителните вноски действието се поражда, считано от 2023 г.

(4) Стандартизираният подход — метод за кредитен риск от контрагента, не може да се прилага за оценката на задълженията, произтичащи от договори за деривати, когато такава оценка е необходима за целите на Делегиран регламент (ЕС) 2015/63. Прилагането на този метод всъщност би довело до изкривяване при изчисляването на задълженията, произтичащи от договори за деривати, което би засегнало някои институции в по-голяма степен, отколкото други. Това се дължи, от една страна, на факта, че определени формули съдържат нулева долна граница, което би засегнало институциите по различен начин в зависимост от това дали използват МСФО (Международни

([1]) ОВ L 173, 12.6.2014 , стр. 190.

([2]) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 44).

([3]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

([4]) Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

стандарти за финансово отчитане), а от друга страна — на техническите трудности и несигурността при използването на формули за изчисляване на потенциалната бъдеща експозиция. Поради това е необходимо да се даде възможност на институциите да използват метода на текущата експозиция за оценката на задълженията, произтичащи от договори за деривати, и да въведат в Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 този метод, установен преди това в Регламент (ЕС) № 575/2013.

(5) Поради това Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 следва да бъде съответно изменен.

(6) Необходимо е органите за преструктуриране да разполагат с повече време, за да могат да приемат решенията си относно вноските в механизмите за финансиране на преструктурирането и да изпратят уведомленията за тях в съответствие с измененията изисквания. Поради това е необходимо да се предвиди преходна разпоредба за 2023 г. с цел удължаване на сроковете за тези уведомления.

(7) Тъй като органите за преструктуриране трябва да приложат измененията изисквания, за да изчислят и съберат вноските за 2023 г. във възможно най-кратък срок, е необходимо да се предвиди, че настоящият регламент ще влезе в сила в деня след публикуването му.

(8) Съгласно член 14, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 в срок до 31 януари всяка година институциите предоставят на органите за преструктуриране информацията, която е от значение за изчисляването на вноските. Необходимо е да се предвиди преходна разпоредба, с която на институциите да се предостави още един месец, за да могат да предоставят тази информация през 2023 г.

(9) Необходимо е също така на органите за преструктуриране да се даде възможност да изпратят на институциите указанията за предоставяне на тази информация — в съответствие с въведените изменения — на достатъчно ранен етап преди установения краен срок за 2023 г., за да се избегне създаването на правна несигурност относно метода, който ще се прилага през 2023 г. за оценката на задълженията, произтичащи от договори за деривати. С цел да се осигури приемственост по отношение на метода, използван за изчисленията, през периодите на плащане на вноските и с цел да се даде възможност на органите за преструктуриране да издават, считано от 1 октомври 2022 г., указания относно предоставянето на такава информация в съответствие с настоящия регламент, настоящият регламент следва да се прилага с обратна сила, считано от посочената дата,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 се изменя, както следва:

1) В член 3 се добавя следната точка 30:

„(30) „задължения, произтичащи от договори за деривати“ означава или индивидуални задължения, произтичащи от договор за дериват, или, когато е приложимо, задължения, произтичащи от нетираща съвкупност от договори за деривати, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

2) В член 5 параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на настоящия раздел изчисляваният на тримесечие среден годишен размер на задълженията, посочени в параграф 1, произтичащи от договори за деривати, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, включително задбалансовите, се оценява в съответствие с членове 5а—5д от настоящия регламент.

Определената стойност на задълженията, произтичащи от договори за деривати, обаче не може да бъде по-малка от 75 % от стойността на същите задължения, произтичаща от използването на счетоводните разпоредби, приложими по отношение на съответната институция за целите на финансовото отчитане.

Когато съгласно националните счетоводни стандарти, приложими по отношение на дадена институция, няма счетоводен показател на експозицията по някои дериватни инструменти, тъй като тези дериватни инструменти се държат задбалансово, институцията отчита пред органа за преструктуриране сбора от справедливите стойности на тези деривати, когато сумата е отрицателна, като заместителна стойност и добавя тези деривати към балансовите си счетоводни стойности.“;

3) Вмъкват се следните членове 5а—5д:

„*Член 5а*

Стойност на експозицията по деривати

1. Институциите определят стойността на експозицията по договорите за деривати, изброени в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, включително задбалансовите позиции, съгласно метода на пазарната оценка, предвиден в член 5б.

При определянето на стойността на експозицията институциите могат да вземат под внимание ефекта на договорите за новация и на други споразумения за нетиране в съответствие с член 5г. Не се прилага кръстосано нетиране на продукти. Институциите обаче могат да извършват нетиране в рамките на всяка отделна продуктова категория, включена в приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, когато за тях се прилага договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти.

2. Когато предоставянето на обезпечения по договори за деривати намалява размера на пасивите съгласно приложимата счетоводна рамка, институциите сторнират това намаление.

3. За целите на параграф 1 институциите могат да приспаднат от частта от стойността на експозицията, съответстваща на текущата заместителна стойност, вариационния маржин, изплатен на контрагента под формата на парични средства, доколкото съгласно приложимата счетоводна рамка вариационният маржин вече не е бил признат като намаление на стойността на експозицията и когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) за сделките, за които не е извършен клиринг чрез квалифициран централен контрагент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 88 от Регламент (ЕС) № 575/2013, паричните средства, предоставени на получаващия контрагент, не са отделени;

б) вариационният маржин се изчислява и обменя ежедневно въз основа на пазарна оценка на позициите по деривати;

в) предоставеният под формата на парични средства вариационен маржин е в същата валута като валутата на сетълмента на договора за деривати;

г) обмененият вариационен маржин е цялата сума, която би била необходима за пълно погасяване на пазарната експозиция по деривата при спазване на прага и минималния размер на прехвърляемите средства, приложими по отношение на институцията;

д) договорът за дериват и вариационният маржин между институцията и контрагента по този договор са обхванати от едно споразумение за нетиране, което институцията може да третира като намаляващо риска в съответствие с член 5г.

За целите на първа алинея, буква в), когато договор за дериват е предмет на квалифицирано рамково споразумение за нетиране, валута на сетълмента означава всяка валута на сетълмент, посочена в дериватния договор или в приложимото квалифицирано рамково споразумение за нетиране.

Когато съгласно приложимата счетоводна рамка дадена институция признава получения под формата на парични средства вариационен маржин, платен от контрагента, като платимо задължение, тя може да изключи това задължение от мярката на експозицията, ако са изпълнени условията по първата алинея, букви а)—д).

4. За целите на параграф 3 се прилага следното:

а) приспадането на платения вариационен маржин се ограничава до частта от стойността на експозицията, която съответства на отрицателната текуща заместителна стойност;

б) дадена институция не трябва да използва платения под формата на парични средства вариационен маржин средства за намаляване на размера на потенциалната бъдеща кредитна експозиция, включително за целите на член 5д, параграф 1, буква б), точка ii).

5. Чрез дерогация от параграф 1 институциите могат да използват метода на опростената експозиция, определен в член 5в, за да определят стойността на експозицията по договорите за деривати, изброени в точки 1 и 2 от приложение II към Регламент (ЕС) № 575/2013, при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност с деривати на тези институции отговаря на условията по член 273а, параграф 2 от посочения регламент.

Институциите, които прилагат този метод на опростената експозиция, не намаляват мярката на експозицията с размера на получения под формата на парични средства вариационен маржин.

Член 5б

Метод на пазарната оценка

1. Текущата заместителна стойност на задълженията, произтичащи от договори за деривати на равнище нетираща съвкупност, е абсолютната стойност на нетната пазарна стойност на тези договори в рамките на нетирането, без да се приспада всяко държано или предоставено обезпечение, когато положителните и отрицателните пазарни стойности се нетират при изчисляването на нетната пазарна стойност. За тази цел институциите третират дадена отделна сделка с деривати като своя собствена нетираща съвкупност.

2. За да определят потенциалната бъдеща кредитна експозиция, институциите умножават условните стойности или съответно базисните стойности по процентите, посочени в таблица 1, в съответствие със следното:

а) договори за деривати, които не попадат в една от петте категории, посочени в таблица 1, се третират като договори за стоки, различни от благородни метали;

б) за договори за деривати, при които главницата се разменя повече от веднъж, процентите се умножават по броя на оставащите плащания, които все още трябва да бъдат направени съгласно договора;

в) за договори за деривати, структурирани така, че остатъчната експозиция да се преизчислява на предварително зададени дати на плащане и условията по тях се актуализират така, че пазарната стойност на договора за деривати на тези дати да бъде нула, остатъчният срок до падежа е времето до следващата дата на актуализация; при лихвени договори, които отговарят на тези критерии и имат остатъчен срок до падежа над една година, процентът следва да бъде не по-нисък от 0,5 %.

Таблица 1

Остатъчен срок до падежа	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато	Договори за капиталови инструменти	Договори за благородни метали, различни от злато	Договори за други стоки, различни от благородни метали
1 година или по-малко	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Над 1 година, но не повече от 5 години	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Над 5 години	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. Стойността на експозицията е сборът от текущата заместителна стойност и потенциалната бъдеща кредитна експозиция.

Член 5в

Метод на опростената експозиция

1. Съгласно метода на опростената експозиция институциите определят стойността на експозицията, като умножат условната стойност на всеки инструмент по процентите, посочени в таблица 2.

Таблица 2

Първоначален срок до падежа	Лихвени договори	Валутни договори и договори за злато
1 година или по-малко	0,5 %	2 %
Над 1 година, но не повече от 2 години	1 %	5 %
Допълнително начисление за всяка следваща година	1 %	3 %

2. При изчисляването на стойността на експозицията по лихвени договори институциите могат да използват първоначалния или остатъчния срок до падежа.

Член 5г

Признаване на договорното нетиране като намаляващо риска

Институциите могат да третират като намаляващи риска в съответствие с член 5д само следните видове договорни споразумения за нетиране, когато такова споразумение за нетиране е било признато от компетентните органи в съответствие с член 296 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и когато институцията отговаря на изискванията по член 297 от посочения регламент:

а) двустранни договори за новация между институцията и неин контрагент, съгласно които вземанията и задълженията между тях се окрупняват автоматично по такъв начин, че новацията установява една нетна сума всеки път, когато се прилага, така че да се създаде нов договор, който е обвързващ за страните и който заменя всички предходни договори и всички задължения между страните, произтичащи от тези договори;

б) други двустранни споразумения между институцията и неин контрагент.

Член 5д

Последици от признаването на нетирането като намаляващо риска

1. Институциите третират договорните споразумения за нетиране, както следва:

а) при договори за новация институциите могат да претеглят установените по тези договори единични нетни суми, а не включените брутни суми;

Когато прилагат член 5б институциите могат да вземат предвид договора за новация при определянето на:

— текущата заместителна стойност, посочена в член 5б, параграф 1;

— условните стойности по главницата или базисните стойности, посочени в член 5б, параграф 2.

Когато прилагат метода на опростената експозиция, институциите могат при определянето на условната стойност, посочена в член 5в, параграф 1, да вземат предвид договора за новация за целите на изчисляването на условния размер на главницата. В такъв случай институциите прилагат процентите от таблица 2.

б) При други споразумения за нетиране институциите прилагат член 5б, както следва:

i) текущата заместителна стойност, посочена в член 5б, параграф 1, за договорите, включени в споразумение за нетиране, се получава, като се отчете действителната хипотетична нетна заместителна стойност, която произтича от споразумението; когато нетирането поражда нетно вземане за институцията, изчисляваща нетната заместителна стойност, текущата заместителна стойност се изчислява като „0“;

ii) размерът на потенциалната бъдеща кредитна експозиция (PCE), посочена в член 5б, параграф 2, за всички договори, включени в споразумение за нетиране, се намалява в съответствие със следната формула:

$PCE_{red} = 0,4 \bullet PCE_{gross} + 0,6 \bullet NGR \bullet PCE_{gross}$

където

PCE_{red} = намаления размер на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори с определен контрагент, включени в двустранно споразумение за нетиране с правна валидност;

PCE_{gross} = сборът от размерите на потенциалната бъдеща кредитна експозиция за всички договори с определен контрагент, включени в двустранно споразумение за нетиране с правна валидност и изчислени чрез умножаване на условния размер на главницата по тях с процентите, посочени в таблица 1;

NGR = коефициент нето/бруто, изчислен като частното на нетната заместителна стойност за всички договори, включени в двустранно споразумение за нетиране с правна валидност с определен контрагент (числител), и брутната заместителна стойност за всички договори, включени в двустранно споразумение за нетиране с правна валидност с този контрагент (знаменател).

2. При изчисляването на потенциалната бъдеща кредитна експозиция в съответствие с формулата по параграф 1, буква б), точка ii) институциите могат да третират напълно съчетани договори за деривати, включени в споразумението за нетиране, като един договор с условна стойност по главницата, равна на нетните постъпления.

При прилагането на член 5в, параграф 1 институциите могат да третират напълно съчетани договори за деривати, включени в споразумението за нетиране, като един договор с условна стойност по главницата, равна на нетните постъпления, като условните стойности по главницата се умножават по процентите, определени в член 5в, таблица 2.

За целите на настоящия параграф напълно съчетани договори за деривати означава валутни форуърдни договори или подобни на тях, при които условната стойност по главницата е равна на паричните потоци, когато паричните потоци стават дължими на една и съща дата и всички те са в една и съща валута.

3. За всички други договори за деривати, включени в споразумение за нетиране, институциите може да намалят процентите, приложими съгласно посоченото в таблица 3.

Таблица 3

Първоначален срок до падежа	Лихвени договори	Валутни договори
1 година или по-малко	0,35 %	1,50 %
Повече от 1 година, но не повече от 2 години	0,75 %	3,75 %
Допълнително начисление за всяка следваща година	0,75 %	2,25 %

4. При лихвени договори институциите могат да изберат или първоначалния, или остатъчния срок до падежа.“;

4) В член 20 се добавят следните параграфи 6 и 7:

„6. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, що се отнася до периода на плащане на вноски през 2023 г., органите за преструктуриране уведомяват всяка институция, посочена в член 2, за своите решения за определяне на годишната дължима от всяка институция вноска, до 31 май 2023 г.

7. Чрез дерогация от член 14, параграф 4 и във връзка с информацията, която трябва да се предостави на органа за преструктуриране през 2023 г., посочената в този параграф информация се предоставя не по-късно от 28 февруари 2023 г.“

Член 2

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 октомври 2022 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 20 януари 2023 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN